

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. avgusta.

Malo vesele vesti dohajajo nam od naših bratov onkraj Sotle in skoro bi se smelo trditi, da despotično postopanje kralja Milana in prepokorne njegove skupščine vzpodbuja k posnemanju ono gospodo v kraljevem Zagrebu, ki ima krmilo v rokah. Zaplenbe opozicijskih časnikov so na dnevnem redu, mestu uvodnega članka čitati nam je vsakodnevno potrditev konfiskacije in jedva smo se temu privadili, že se odzame najvažnejšim listom poštni debit in ob Sotli dviga se pravi kitajski zid, v dokaz zlate tiskovne svobode, ki vlada tamkaj doli, da smo že sami v dvojbi, komu se bolje godi, nam ali pa Hrvatom.

A vse take in jednake nevesele vesti, morajo se umakniti v ozadje pred dogodki, katerim je bila v 27. dan t. m. zbornica hrvatska pozorišče, ko je oborožena sila odstranila dva zastopnika iz zbornice in ko so padale take besede, kakeršnih bi v parlamentih drugih narodov zaman iskali. Ni treba, da bi bili posebno rahločutni in nervozni, a v očigled omenjenim dogodkom moramo vsekako obžalovati, da se je kaj tacega pripetilo, da se je pojavila brezmejna strast in srditost in da se je na stran pustila vsakeršna hladnokrvnost.

Vsi avstrijski listi se obširno pečajo s škandalom, ki se je v zbornici hrvatske vršil in skoro

vsi so v tem jedini, da v tem slučaju velja: „Hic intra muros peccatur et extra“ in skoro vsi obsojajo postopanje predsednika, kakor tudi dra. Dav da Starčevića.

Naravno je, da se pri razpravljanji tako izrednega dogodka išče analogij v javnem življenji inih narodov, kajti v Avstriji samej, dasi smo že doživeli marsikaj burnega, kaj tacega še ni bilo. Kaže se na Napoleona III. in na zloglasni dan 2. decembra. A ta dogodek proglasil je ves svet zločinom. Navaja se, da so v francoskej zbornici bonopartista Baudry d'Assona vlekli preko nekoliko sedežev in siloma odpravili iz zbornice in da je v angleškem parlamentu svetovnoznani Karol Braudlaugh se siloma moral odvesti iz dvorane. A v tem slučaju izrekla se je zbornična večina za tako postopanje in predsednik imel je formalno prav, da je izvršil, kar je zbornica ukrenila.

V zboru hrvatskem pa se je dogodila ta hiba, da se je oborožena sila takoj poklicala na pomoč, ne da bi se bila zbornica poprej povprašala za svoje mnenje. V tem sta si slučajja Braudlaugh in Starčević različna.

Večina zbora je sicer pozneje postopanje predsednika Krestića odobrila, a mi mislimo, da je v tej zadevi najbolje pogodil dr. Marijan Derenčin rekoč, da more odločno grajati postopanje dra. Starčevića, ravno tako odločno pa predsedniku zanikavati pravico, da bi smel na tak način izterati kojega poslanca. Kar se je danes Starčeviću zgodilo, more se jutri zgoditi komu drugemu. Derenčin rekel je na dalje: Mi ne živimo v normalnih razmerah parlamentarskega življenja, ampak v taci, ki prete uničiti parlamentarizem, katerega spodkopujejo na jedni strani posamični poslanci svojim nespodobnim obnašanjem, na drugi strani pa brezprimerno nasilstvo.

Če je res, da razposajenost posamičnih ovira parlamentarno delovanje, mi je pa tudi znano, da je praksa našla sredstva proti takemu početju, n. pr. razpust zbora. Znano mi je tudi, da bi poštena vlada ne dopuščala, da bi se parlamentarizem tako mrcvaril. A nekemu je dana naloga to izvršiti. Znano mi je, da hoté tega kužnega Lazara ubiti, da se ostali svet obrne od parlamentarnega življenja. A pri tem nečem sodelovati, mene ne boste več videli tukaj. —

Iz teh besed moglo bi se domnevati, da je bilo vse že naprej osnovano, zlasti če vzamemo ožir na magjarske časopise, ki že govore, da bode treba

zopet kraljevega komisarja itd. Gotovo pa je to, da bodo ti dogodki stranki prava jako ugodno in prilično sredstvo pri bodočih volitvah, pri katerih se bode pokazalo, ima li Starčević in njegova stranka res večino naroda za seboj, kakor se navadno trdi in misli. Naj pa se vrne po volitvah stranka prava v dosedanjem ali pa v pomnoženem številu v zbor, vsekako bode se nadejati novih in burnih prizorov, in položaj utegne se še poostri, kajti razburjenost je prekoračila zadnje meje.

V imenu dobre stvari bi bilo želeli, da bi ne prišlo do skrajnosti, in zlagamo se s českim listom, ki pravi: O tem ni dvojbe, ko bi Starčević in njegovi politiški prijatelji imeli tudi najplemenitejše namene, najkrasnejši program, jih s takim postopanjem ne bodo dovršili, niti jim simpatij pridobili, niti svoje osebe proslavili. Vsled taci dogodkov trpi ime hrvatsko in bojimo se, da tudi hrvatska stvar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. avgusta.

Česki deželni zbor se bode v tem zasedanju bavil z novim stavbenim redom, revizijo občinskega zakona, urejenjem domovinske pravice, kako omejiti klateštvo, o regulovanji rek in rešenji muzejskega vprašanja. Volilna reforma pa neki ne pride na vrsto, če tudi se je pred par dnevi nasprotno poročalo. Čehi vedo, da bi se stem samo čas tratil, uspeha ni nobenega pričakovati. Izmeje 242 članov českega deželnega zbora jih je 75, tedaj več nego jedna četrtina. Nemcev. Ti bi gotovo ostavili zbornico, in ta bi potem o tej stvari veljavno sklepali ne mogla. Česki listi zahtevajo, da bi štirje nemški poslanci trgovske zbornice odložili mandate, zdaj ko je zbornica dobila česko večino. Ti pa neki tega nečejo storiti, kakor tudi pri nas nesta hotela tega storiti nemškutarska poslanca trgovske zbornice, ko je ta dobila narodno večino. Res bi to bilo spodobno, ali naši nasprotniki se za spodobnost ne brigajo v tacihi slučajih.

Kakor je že znano, bavil se bode galiski deželni zbor z novim ljudskošolskim zakonom še to jesen. Namen tega zakona bode, reorganizovati ljudsko šolstvo z ozirom na posebne potrebe Galicije. Kakor je znano je državni zbor sklenil tudi nov šolski zakon, kateri pa ne velja za Galicijo, zato je pa sedaj ta dežela v deželnem zboru prisiljena storiti, kar je treba, da ne zaostane za drugimi deželami naše države. — Levovsko starejšinstvo sedaj misli se udati zahtevi ministerstva, da na mestne stroške ustanovi ljudsko šolo z rusinskim učnim je-

LISTEK.

Hrepenenje po vojašnicah.

„List iz mlina“ spisal Al. Dandet.

Danes za rana o prvem svitanji jutranje zore me je probudilo strašno ropotanje bobna . . .

Rata plan plan! Rata plan plan!

Boben v mojem borovji v takem časi! . . . Nekaj posebnega, na vero! . . .

Brzo, brzo skočim iz postelje in hitim odpirat dveri.

Nikogar . . . Ropot je umolknil . . . Iz srede velike goščave vzleti s krili frfotaje dvojce ali troje sluk . . . V grmovji šumi legák vetrec . . . Na vzhodu, po prijaznem grebeni Alpil kopiči se rumenkast prah, iz katerega vzhaja polagoma solnce . . . Prvi žarek zlati že streho mlina. V trenutki jame nevidljivi bobnar bobnati pod pristreškom na pot . . . Rata . . . plan, plan, plan, plan!

Prokleta teletina! Kmalu bil bi na njo pozabil . . . A za vraga, kdo pa je ta čudák, ki prihaja z bobnom pozdravljat zoro v gozda goščavo? . . . Skrbno gledam, ne vidim ničesar . . . ničesar razen kóp sivk in borovcev, ki se raztezajo doli do ceste . . . Morda se je skrila tam v gošči kak škrt, brijoč iz mene norce . . . Brez dvojbe Ariel ali mojster Puk. Glumač je mislil, bližajoč se mojemu mlínu: „Ta Parižan tu notri je jako pokojen, moramo mu napraviti podoknico! Na to je vzel velik boben in . . . rata plan, plan! . . . Boš tiho, poredni Puk? vsaj probudiš moje muhe.“

* * *

Ne bil Puk.

Bil je Fran Gouguet, s priimkom Pistolet, bobnar 31. pešpolka, ta čas na poluletnem odpustu. Pistoletu je doma dolg čas, težko mu je pri srci, bobnarju, in — kadar mu posodijo občinski boben, — odide zamišljen v gozd, da si zabobna in sanja o vojašnicah princa Evgena.

Danes prišel je razbijat na moj mali, zeleni

klanec . . . Ob borovec stoji oprt, boben mej koleni in gasi si na njem ogenj srca . . . Ob nogah mu beži tolpa vzplašenih jarebic, on se ne briga za nje. Okrog njega diha jo ljubeznjivo dušice, on jih ne čuti.

Ne vidi niti drobnih pajčevin, ki se razprezajo na solnci mej vejami, niti borovih iglic, ki skačó po njegovem bobnu. Ves zamišljen v svoje sanje in svoj boben gleda ljubezno, kako se gibljeta njegovi palčki, in njegovo veliko, glupo lice se radosti razjasnuje pri vsakem udari.

Rataplanplan! Rataplanplan!

„Kako krasna je velika vojašnica z dvoriščem in širokimi pragi, z vrstami jednakobojnih oken, z močtvom v službenih čepicah in nizka lopa, polna ropotanja s skledicami! . . .“

Rataplanplan! Rataplanplan! . . .

„Oh, odmevajoči hodniki, pobeljeni mostovži, zaduhle sobe, čedenje jermenov, polica za kruh, lonček z lakom, železna postelja s sivo odejo, puška, ki se blišči na stojali.“

zikom. V poslednji mestni seji se je sklenilo, da se sicer ne ustanovi posebna rusinska šola o se osnujejo paralelke z rusinskim jezikom za vse razrede pri jedne mestni šoli.

Hrvatski sabor je vsprejel vladno predlogo o volilnem redu, in ob enem izrekel željo, da vlada kmalu predloži volilni zakon veljaven za vse hrvatsko ozemlje. Pri tej priliki so razni govorniki zopet sprožili vprašanje o Zumberku, in izrekli nado, da se to vprašanje hitro Hrvatoma povoljno reši, da bode prihodnji volilni zakon že tudi uredil zastopstvo za ta kraj. Potem je pa sabor tudi rešil zakon o pravicah hrvatskih Srbov.

Vnanje države.

Sedaj vsi časopisi ugibljejo, kaj da je povod **shodu treh cesarjev**, ki bode drugi mesec. Navada je že, da iščemo za tako važne politične dogodke povoda na vstoku. Tam vedno nekaj vre, tam ni nikdar nič stalnega. Vzhod ali bolje rečeno dežele otomanske države so oni gordiški ozele, s katerim se bavijo že dolgo vsi diplomati. Ravno tako se tudi sedaj išče povoda za shod treh cesarjev na vzhodu, in sicer v Egiptu. Anglija je namreč vedno zagotavljala, da je egiptovsko vprašanje evropsko vprašanje; od kar se je pa razrušila poslednja egiptovska konferenca, se pa Angleži nič več ne menijo za druge, in sami tam vladajo po svoje volji. Na shodu treh cesarjev se bodo dogovorili, kako pridobiti drugim evropskim državam upliva v Egiptu, kateri jim gre, in kako omejiti angleško samovoljnost. Lahko je mogoče, da je kaj takega povod temu shodu, kajti, kakor je znano Bismarck ne ljubi Anglije, zlasti sedanje angleške vlade ne, on pa vodi veliko politiko teh treh cesarstev, in nič ne bi bilo čudnega, ko bi porabil to priložnost proti Angliji.

Kakor Varšavski oficijozni „Prawnik“ javlja, prijeli so Degajeva, kateri je, kakor je znano, umoril ruskega žandarmerijskega polkovnika Sudejkina, neke v muzeju v poslali v Petrograd. O napadovalki na Katanskega se pa poroča, da so jo že pred tremi leti bili zaprli, ker je bila z zarotniki v zvezi, pa so jo spustili, ko se jej krivda ni mogla dokazati.

Rumunski kralj pride danes v Belgrad obiskal bode srbskega kralja in njega obitelji, ostane tam do ponedeljka, potem se pa vrne v Rumunijo.

Vsi časniki se bavijo z vprašanjem, čemu je francoski poslanik Courcel potoval k nemškemu kancelarju v Varzin. Sploh vsi so iste misli, da je Bismarck povabil tja francoskega poslanika, da tako uglaadi pot prijateljstva s Francijo. Prebrisani diplomat je previdel, da ni dobro vedno imeti nevarnega sovražnika, ki vedno čaka, kdaj bi se maščeval, in sklenil je spraviti se z njim. Ali se mu pa to posreči, bode nas prihodnost učila. Sovražstvo do Nemčije, ki jih je leta 1870 tako globoko ponižala, je preveč ukoreninjeno v srcih Francozov, da bi se dalo kar tako izrjavati. Če tudi se bi posrečilo najprijaznejše odnose s sedanjo francosko vlado, z narodom samim bi se pa težko, in ravno narod je pa odločujoč in more vsak čas vreči vlado, ki mu ni po volji. Zato dvojimo, da bi nemški kancelar tu dosegel popolnem, kar namerava. Sicer se pa ne da tajiti, da se zdaj nemška in francoska vnanja politika nekako vjemati. Obe sti obrnjeni proti Angliji. Francija skuša pomanjšati angleški upliv v vzhodni Aziji, Nemčija pa v Afriki, in to s kolonijalno politiko. Ker je smoter obeh držav isti, in vender pri tem druga drugej ne škodujeta, utegniti se nekaj časa podpirati. Bismarck bode tem rajši pospeševal francosko kolonijalno politiko, ker slabi silo Francije v Evropi, ko mora vedno dosti vojakov stražiti kolonije v oddaljenih delih sveta. Opravičena je tedaj misel, da sta se francoski poslanik in nemški kancelar pogovarjala o kolonijalne politiki. — Nemčija si je prisvojila na zapadnem obrežju Afrike že precej zemlje in je misli še več prisvojiti, da se bodo tja izseljevali Nemci, ne pa v Ameriko, in tako ostali pod nemško vlado.

Kakor novejša poročila s **francosko-kitajskega** bojišča javljajo, je imelo francosko brodovje jako predrzno in težavno delo pri Fu Čevu,

Ko je obstalo 23. t. m. pred vojnimi arzenalom, moralo je začeti boj s kitajskim brodovjem, predno je moglo napasti arzenal. V šesturni bitvi bilo je 11 kitajskih, s težkimi topovi oboroženih ladij popolnem razrušenih. Le dve ladiji sti ušli proti Fu Čevskemu mestu, kamor neso mogli zaradi preplitve vode za njimi francoski parniki. Pa vender se je le jedna teh ladij rešila, druga je pa v boji bila toliko poškodovana, da se je tudi potopila. 24. t. m. je pa admiral Courbet začel bombardovati arzenal in ga popolnem razrušil. Pa s tem je bil še le jeden del naloge izvršen. Admiral je sedaj moral s svojimi desetim, lesenimi ladjami, povrniti se v odkrito morje k svojim oklopnim. Po neki je pa bilo nastavljenih mnogo torpedov ob njenih bregovih so pa trdnjave s težkimi topovi. Povrat se je pa zaradi mnogih plitvih mest reke mogel vršiti samo po dnevu. Admiral je moral začeti boj proti trdnjavam na bregovih in jih je deloma razrušil. Francozi se bili v velikej nevarnosti, kajti Kitajci so nanje streljali z jako težkimi topovi od obeh strani. To je bilo dobro, da je jim precej pomagalo njih oklopno brodovje, ki je stalo ob ustji reke. Najhuje sta se ustavljali trdnjavi Mingan in Kimpaj. Oboroženi sti bili s težkimi Kruppovimi in Armstrongovimi topovi. Francozi so ju razrušili, nekaj topov s strelno pavolo razstrelili. Zdaj, ko so te utrdbe večinoma razdejane, začeli so se neki Kitajci umikati. Sicer pa se Kitaj, kakor poročajo angleški listi, še ne misli udati, ampak se delajo tam velike priprave za boj. Stolica Peking se utrjuje. Tatarskega generala Čang-Si-Tunga imenovala je vlada prvim komisarjem za jug in sever, Li-Hung-Čanga pa glavnim poveljnikom. Francozi pa sedaj mislijo najprej naskočiti Ke-Lung. V Tonkingu so pa tudi že vse preskrbeli, da so varni pred vsemi kitajskimi napadi.

Angleški general Wolseley bode zapovedoval **sudauske** ekspediciji. Ta vest je jako razveselila vse Angleže, naj si bodo katere koli politične barve. Vse stavijo veliko zaupanje na Tel-el-Kebirskega zmagovalca.

Dopisi.

Z Goriskega 27. avgusta. [Izv. dop.] V političnem pregledu 126 Slovenčeve številke čitam: „Izvoljen je gosp. A. Obreza s 73 glasovi, nasproti kandidatu liberalne narodne stranke“. Kje in kdaj je bil zdaj Zarnik ali Kavčič kandidat liberalne stranke? Saj vender ves svet ve, in vedeti morate tudi vi in dobro veste, da je bil on kandidat tiste stranke, katera neče na vsak migljaj v vladni rog trobiti brez premisleka, je li isto narodu v korist ali ne! Vsemu svetu je znano, da je bil Obreza kandidat vladne, Zarnik pa neodvisne stranke. Pa to vas ne briga veliko. Prepričanja menda tako nimate. Kako je bilo versko prepričanja konservativnega vašega kandidata, vam je le predobro znano. Pa to vam je toliko mar, kakor malo vas je sram priporočati danes moža za škofa, na katerega ste včeraj kamenje metali; ali pa, kakor malo vidite nedoslednost v tem, če sprejmete danes v svoj list dopis osramujoč grške obrede, jutri pa družega v nasprotnem smislu brez opazke priobčite. Vse to ni vaša skrb. Vaša skrb je le delati prepir in in razpor. Mi nečemo in ne potrebujemo liberalne in konservativne stranke. Čas, v katerem smo imeli ta razpor, čas, katerega imenujemo dobo občne zmote, je minul; in hvala Bogu, da je minul; narodu gotovo ni bil v korist. Kaj hočete zopet s tem razločkom? Se li sramujete imenovati se privrženca vlade? Se ne upate otroka zvati s pravim imenom? Vam je li po vsej sili treba plašča? „Vladen“ vam ni morda častljiv dovolj. Ali pa hočete imeti po vsej sili monopol tudi v po-

litičnem življenju in delovanju? Mari res mislite, da vsak, ki ni v vašem krdelu, ne more in ne sme trezno misliti?

Pri vsaki priložnosti, če drugač ne morete, začnete pa otepati z vero, češ, vera je v nevarnosti. Mislimo, da smo dovolj dokazali, da nismo nasprotniki vere našega naroda, katera je tudi naša vera. Verskega čuta nismo žalili in borili se smo zmirom proti načelom nemške liberalne stranke. Povoda k prepiru in hujškanju vam nismo dajali. Najmanj vam je pa mogla dati povod zadnja volitev, da nas nazivljate liberalce. In če imamo danes ravno isto spoštovanje do Zarnika, ko je propal, kakor smo je imeli poprej in če smatramo njegovo stališče še zmirom kot pravo in delovanje po njegovih načelih narodu koristno, radi tega nismo še privrženca iste liberalne stranke, katero bi vi po vsej sili radi izcimili, radi tega vera ni v nobeni nevarnosti, pač pa bode posledica tega, da boste prej ali pozneje izgubili ves upliv in spoštovanje pri narodu, ki bo prisiljen razločevati mej duhovnom v cerkvi in zunaj nje.

Z Notranjskega 30. avgusta. [Izv. dop.]

Ko sam nedavno pregledoval svojo knjižnico, pride mi v roko dnevni red lanskega občnega zbora „slov. učiteljskega društva“ in sklep računa našega za ljudsko šolstvo tolikanj koristnega društva „Narodne šole“. Nehote usiljevale so se mi v glavo raznovrstne misli: podobe iz žalostne polpreteklosti, ko nihče ni smel pokazati svojega pravega mnenja, podobe iz onega časa, ko se je baš mej učiteljstvom vzgajilo toliko omahljivcev, naši sveti narodni stvarj sovražnih mož, ustvarjale so se mi pred očmi in grenile pogled v preteklost. — Hvala Bogu! časi se spreminjajo, in z nekakim zadovoljstvom smemo reči, da našemu narodnemu šolstvu v korist.

Od občnega zbora „slov. učiteljskega društva“ l. 1880. naprej polnile so si leto za letom prazne vrste narodnih učiteljev, in ko smo lansko jesen po dolgem prestanku zopet jedenkrat zborovali v svojej društveni sobi, bil je prostor v zgodovinsko znamenitej sobi pred „sv. Jakobom“ zbranim učiteljem skoro pretesen. Ne-le, da je poslala dežela svoj kontingent narodnih učiteljev, tudi mestno narodno učiteljstvo bilo je zastopano takrat skoro polnoštevilno. Lepa vrsta delavnih močij zbrana je od te dobe okolu ognjišča za narodno šolsko prosveto in upati smemo, da nam postane „slov. učiteljsko društvo“ za prihodnje to, kar so Hrvatoma, Čehom in drugim narodom jednaka društva: društvo delavnosti! z veseljem pričakujemo torej slovenski učitelji prihodnjega občnega zbora našega „učiteljskega društva.“ Uverjeni smo, da dela ves odbor, v prvi vrsti pa njega mnogozaslужeni predsednik, gospod vodja Praprotnik na to, da se ukrene pri letošnjem zborovanju veliko koristnega. V ožigled prihodnje deželne učiteljske konferencije, ki se bode prej ali slej gotovo vršila, ne bomo v zadregi govoriti o stoterih težnjah, ki moré učiteljstvo. Delegiranci v to skupščino, do malega narodni učitelji, udeležili se bodo gotovo našega shoda meseca septembra, in kot naši zastopniki imeli bodo lepo priliko, spregovoriti besedico na višjem mestu o vsem, kar bodo videli in slišali.

Tudi občen zbor društva „Narodne šole“ bode letos zanimljiv. Odboru omenjenega društva je posebno na tem s pripomočjo delavnih učiteljev spisati slovenski mladini knjižico za pouk in kratek čas. Knjižnice v tem smislu, kakor jo misli izdavat „Narodna šola“ v Ljubljani, nam je potreba kakor ribi vode. Ne smemo tajiti, da se je tudi v tej stroki na boljše obrnilo, toda knjižice, kar se jih je spisal dosedaj so v prvi vrsti predrage. „Narodna šola“ pa, ki nas sedaj tako dobro preskrbuje s šolskim blagom za jako neznatne doneske, gotovo tudi ne bode gledala na to, če dobi sleherna šola tudi po nekaj istisov takih knjižic zastonj, da tako izvrši svoj namen: razširjanje mladini koristnega branja.

Učitelji pa gotovo ne bomo pozabili, da je izomika naroda naša čast, ter bomo radostno pripomogli izvrševati zadačo „Narodne šole“.

V interesu mnogobrojne udeležbe pa bi bilo želeli da omenjeni društvi skličeti njiju občna zbora v prvi polovici meseca septembra. Ne-le, da uživajo do tja vsi učitelji čas počitnic, temveč je tudi mnogo učiteljev, ki so zaradi svoje obitelji primorani priti ta čas v Ljubljano. Ako pa zboruje v prvi polovici meseca, utegne biti udeležba mnogobrojnejša in tudi čas zborovanja se lahko bolj raztegne, kar pa v drugej polovici meseca skoro biti ne more, ker se takrat veliko učiteljev zbog pouka zamore odtrgati le za jeden dan od doma.

Rataplanplan! . . . Rataplanplan!

„Ah! krasni dnevi na stražnici, kvarte, ki se prijemajo prstov, grda pikova dama z okrašeno čepico, stari, raztrgani koledar, ki se valja po prični! . . .“

Rata plan plan! . . . Rata plan plan!

„Ah! Dolge noči na straži pred ministerstvom, stara stražna koliba, v katero dežuje, noge zebó! . . . slavnostni vozovi, ki oškraplajo z blatom mimo-idoče! . . .“

„Ah! službeno delo, dnevi vojaški, smrdljivo, vedro, lesena blazina, mrzla zgodnja pota o deževnih jutrih, povrat o megli v časi, ko se prižiga plin večerno bobnanje, h kojemu se pribaja brez sape!“

Rata plan plan! Rata plan plan!

„Ah! gozdni vincenneski, velike rokavice od bele volne, vzprehodi po okopih . . . Ah, življenje v vojski, postavna dekleta, plesne zabave po predmestjih, absint v glediščih s punčicami, jeklo mečevo, otožna pesen, ki se poje z roko na srce! . . .“

Sanjaj, le sanjaj, ubogi človek, ne bom te motil . . . tolci le smelo na svoj boben, tolci z vso silo. Nemam pravice imeti te smešnim.

Ako se tebi toži po vojašnici tvoji, naj bi se meni ne po moji?

Moj Pariz sledi me do sem, kakor tebe tvoj. Ti bobnaš pod borovci. Jaz te posnemam . . . Ah! oba sva dobra Provenčalca! Tam v daljni vojašnici Pariški tožilo se nama je po modrih Alpilah in po divotnem duhu timijana; zdaj tukaj sredi Provenče nama nedostaje vojašnice; vse, kar spomina nje, nama je drago!

* * *

V vasi bije osma ura. Pistolet vrnol se je neodloživši palčic na pot . . . Čuje se, kako idoč po gozdi navzdol neprenchoma bobna . . . Jaz pa ležim v travi turoben in zdi se mi, da vidim ob glasovih oddaljujočega se bobna defilovati ves svoj Pariz mej borovjem . . .

Ah, Pariz . . . Pariz . . . vedno Pariz!

T. Č.

Zigga 27. avgusta. [Izv. dop.] (Ogenj v Matenji.) Preteklo nedeljo, dne 24. t. m. začelo je ob 1/2 3 uri popoldne goreti v imenovanej vasi. Ob tretji uri bila je tukajšnja prostovoljna požarna bramba z dvema brizgalnicama že na mestu, kjer je neumorno delovala, in se jej je tudi posrečilo ogenj ustaviti, da se ni širil. Ker je bilo s slamo krito, zgorelo je 7 hlevov za govejo živino, 2 hiši, 6 podov, 3 svinjaki in 11 prašičev. Pri tem se je tudi hudo opekel gospodar Osterle, na katerega se je goreče lesovje pordrlo, ko je hotel prašiče rešiti; njegova hči Urška, 2 leti stara, pa je v ognju zgorela; ognjegasilc P. jo je še le drugo jutro ob 6. uri iz gorečih razvalin vso sežgano prinesel.

Okolu tri četrt na 5. uro dospela je na pogorišče Ljubljanska požarna bramba, kjer je pomagala gasiti, kar je bilo že na tleh. Prisrčna zahvala in priznanje jej zato, da je tako kmalu dospela v Matenjo. Da bi pa bila ona daljše razširjanje požara zabranila, to ni resnično, kajti ob omenjenem prihodu sl. požarne brambe je bilo to že izgotovljeno po domače prostovoljne požarne brambi. Vsakemu svoje! Vse drugo pa, kar se o tem požaru po raznih časnikih pisari, je od konca do kraja neresnično in pretirano.

Domače stvari.

— (Narodni dom — Dramatično društvo — Pevski zbor Čitalnice Ljubljanske) Razširila se je vesela vest po mestu, da obistini dramatično društvo po svojem neumorno in nesebično delujočem ravnatelji, g. dru. Josipu Starétu, ukrep prirediti v deželni gledišti sijajno predstavo v korist „Narodnemu domu“. Izenadila nas je tem bolj ta vest, ker čujemo da se mu bode posrečilo pridobiti slavljeno operno pevko, gospo soprogo našega mojstra pevca, profesorja Grbiča, da prevzame v Vilhar-Šantelnove krasni operi „Jamska Ivanka“ naslovno ulogo. Uverjeni, da prevzame naš slavček g. Meden svojo ulogo, v kateri je neprekosljiv in ker čujemo, da drage volje poje „stara garda“ našega čitalniškega zbora z mlajšimi silami v zboru, gospod Štamcar pa, ki se je lani toli vro ob svojih nastopih na slovenskem odru obesel, poje ulogo „Bogomila“ in so se za ostale uloge že spretne moči oglasile, nadejamo se, da bode ta predstava sijajna. Dotični odbori se dogovore v teku prihodnjega tedna — in radostili se bomo v 20. in 21. dan septembra, v brez dvojbe natlačenem gledališču.

— (S Postojinskega volišča.) Pod tem nadpisom piše nam prijatelj iz Postojine: „Viharen dan je za naše mesto bil zadnji ponedeljek, ker vsa razburjenost, s katero se je pred volitvijo notranjskega poslanca delalo tudi v najmanjšem selišču Postojinskega in Logaškega okraja, preselila in osredotočila se je ta dan na volišči v Postojini. V obližji zbranih volilnih mož bi bil čisto lahko proučil razne učinke strastne volitvene agitacije, ker nje eden izmed volilnih mož ni bil takisto trikrat srečen, da bi se ne bil okrog njega dolge ure poprej omahaval vladen agitator z vso svojo zgovornostjo, vestno spletenščeno s stilističnih vrtov slovensko-uradnih, „rectius“ Šukljejevih novin. In res si z obrazov velike večine volilnih mož lahko bral tiho razburjenost, to je nezavisljivo neodločnost, kakršna morebiti ni vladala še na nobenem volišču, ni prej, ni slej. V teh možeh je namreč boj bila zdrava pamet, logika — z nebeškim kraljestvom, katero so vladni apostoli tako goreče obetali notranjski naši pokrajini in vsakemu volilnemu možu še posebe, če bode izvoljen Obreza! Logika je govorila za prejšnjega poslanca, a nebeško kraljestvo je bilo na Obrezovi strani! V to premišljevanje, v ta tihi boj pa so hrup in vrišč prinesli Obrezovi in dr. Šterbenčevi kanoni. Udajte se, ali vas pa bomo! Lahko mi verjamete, da Obreza ves čas svojega poslanstva v deželnem in državnem zboru ni pokazal toliko zgovornosti in vnetosti, kolikor je je pokazal samo v tej uri. In dr. Šterbenec stopical je, kakor mlad vrabčič od veje do veje! To je bilo groma in hrstenja! Slika bojišča pa bi bila nepopolna, če bi mej vojsko sem ter tja ne švigali dve krilati živalici — „zwei Friedens-tauben“. Oba majhna, oba okrogla sta kakor dva Merkurčka kljuvala pri volilnih možeh vladna praktikanta R. in O. iz Logatca. Ganljivo je bilo videti, kako sta siroti vestno uživali svojega odpusta kratke ure! „Od cveta do cveta brenč!“ — kakor pravi tista pesen — tako sta tudi ta dva brenčala

okolu ušes sleharnega volilnega moža; komaj si se otepel jedne sitne muhe, že ti je sedla druga za uho, brenčoč slavnostno kantato Obrezi, vladnemu kandidatu. „Ach, dieses Fliegenpaar!“ Molimo „jeden oče-naš“ zánja, da bi milostno sodbo našla pred volilno svobodo in vladno nevtralnostjo! Vse to bombardovanje in brenčanje bi čisto lahko komu izmed nas zmešalo možgane; za ta slučaj pa je po volišči gori in doli hodil narodni ranocelnik, notar Ignacij, kateri pa si je že znal preganjati svojo prosto uro s tem, da nam je za notranjske naše rane z usmiljenim obrazom priporočal svoj „Universalmittel“, izvolitev Obreze namreč. In tako imeli smo na tem volišči blizu vse, kar sodi za bojišče! —

— (Pri jutrnji slavnosti v Kranji) poje mesto obolelega g. Razingerja v Vilharjevi kantati tenor-solo iz posebne prijaznosti g. Avgustina Stefančič.

— (Slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi prihodajo nedeljo 7. sept. t. l. v prostorih Ljubljanske Čitalnične restavracije „Ustanovno besedo“ na korist društvenemu fondu, pri kateri bode petje, vojaška godba in kegljanje za dobitke. Slednje traja dva dni. Natančnejši program priobčimo prihodnji teden.

— (Kmetijskih pridelkov pokrajinska razstava v Krškem) bode od 28. septembra do 3. oktobra t. l. Obširni program priobčimo prihodnjič.

— (V mejnarodno kmetijsko razstavo v Amsterdamu,) ki traja od 25. avg. do 6. sept. t. l., odposlal je naš someščan trgovec z voskom in medom, g. Oroslov Dolenc, dve posodi izvrstnega kranjskega rožnega medu, kar je v interesu naših čebelarjev posebne hvale vredno, ker se tako odpirajo novi poti za prodajo kranjskega medu.

— (Naš domač umetelnik gosp. J. Wolf) izdelal je ravnokar v cerkvi v Zgorji steno stranskega altara „al fresco“, katera po koncepciji in izvršitvi res mojstersko predstavlja Mater Božjo kot pomočnico kristijanov. — Sedaj pa izdeluje lepo podobo, ki predstavlja Lurško Mater Božjo, za kapelico ob cesti pri Št. Vidu nad Ljubljano.

— (Firma „Aug. Tschinkel Söhne“) nam piše: „Vest, da smo ustavili plačevanje, je neistinita in mi svoje dolžnosti v tem oziru baš tako vestno spojujemo, kakor prej.“ — Mi smo svojo notico posneli po „Triester Zeitung“, „Triester Tagblatt“ in po Dunajskih listih, in smo le veseli, da se ta vest ni obistinila, ker dobro vemo, koliko ljudij si v gg. Tschinkel-nov tovarni služi vsakdanji kruh.

— („Tržaški Sokol“) udeleži se dne 8. septembra slavnosti 20 letnice Čitalnice v Vipavi. Gospodje člani, kateri želé omenjene slavnosti udeležiti se, prosijo se torej, da se prej ko mogoče pri odboru prijavijo. Čas odhoda objavi se prihodnjič. Zaradi omenjenega izleta preloži se izredni občni zbor na nedeljo 14. dan septembra.

— (Gospodom penzionistom) na prošnjo mestnega magistrata javljamo, da se bodo odsle mesečne pobotnice o pokojninah ali mirovinah pri mestnej gospodski vidirale le v 1. dan vsacega meseca dopoldne in popoldne in v 2. dan vsacega meseca dopoldne za navadnih uradnih ur in da bode poseben uradnik izvrševal ta posel v mestnej dvorani.

— (Duhovske premembe) v Lavan-tinski škofiji: Gosp. dr. Fr. Feuš je postal stolni vikar, gosp. Ant. Boršček stolni kaplan, g. Alojzij Meško pa korvikar, vsi v Mariboru. Nastavljeni ali prestavljeni so gg.: Mart. Jurkovič za kaplana k sv. Ani na Kremsbergu, Jan. Čagron, za kateheta v Sarajevo, Arnuš k sv. Vidu blizu Celja, Andr. Podhostnik v Bizelj, Jan. Bohanec v Št. Jurij na južni železnici, Martin Gaberc v Cir-kovice, Jernej Stabuc v Stari terg za II. kaplana, Jož. Kostanjevec v Kapelo pri Radgoni, Jož. Kranjec v Gornji grad, Vinc. Čepin v Št. Rupert pri Laškem, Mart. Stole pri sv. Martinu na Pohorji, Andr. Fišer k sv. Štefanu pri Šmariji in Vinc. Kolar v Dramlje. — V Ljubljanski škofiji: Prestavljeni, oziroma postavljani so naslednji gg.: L. Jenko ostane v Černomlji I., — Fr. Demšar v Černomlji II., — Fr. Gregori v Gorjan v Podbrezje, — M. Mrak v Gorje, — V. Eržen iz Škofje Loke v Polhov gradec, — Fr. Ri-har v Škofjo Loko — Mat. Kljun v Borovnico — Jož. Škofic iz Polhovega gradca v Predoslje, Matej Sitar v Polhov gradec, — J. Mažgon z Mirne peči

na Jesenice, — Mih. Terček z Vač v Mirno peč, — Al. Bobek s Št. Jurija v Št. Janž, — Jan. Dobnikar v Spod. Idrijo, — Kašp. Majar iz Senožeč v Selca, — Jož. Močilnikar iz Sodražice v Senožeče. — Mih. Lavtižar iz Selc v Sodražico, — Pet. Ogrin s Pod-zemlja v Bloke, — Andr. Gliebe v Pozemelj, — Fr. Kušar na Trato, — Jan. Pokoren v Čatež, — Alb. Ilovski v Ipavo, — Feliks Zavodnik v Novo mesto za kap. vik., — Jož. Porubski v Kočevje, — Jan. Možina v Stari trg pri Ložu, — Ign. Žitnik v Št. Jernej, — Fr. Avguštin iz Št. Janža v Št. Jurij Pod Kumom, — Jož. Poklukar iz Spod. Idrije v Šmartin pri Kr., — V. Alijančič iz Šmatina pri Kr. na Vače.

Razne vesti.

* (Vzoren Nemšk idealist.) Za Bero-linske razstave je sedelo mnogo mladih mož v go-stilni z neko družbino, katera je imela seboj nekaj že za možitev zrelih hčerk, pri jednej mizi. Živa govorica se uname mej gosti o današnjih zakonih. „Vprašanje „koliko?“ igra zdaj že preveliko ulogo“, modruje jeden mladih Nemcev. — Le malokateri človek ima dosti poguma, da vzame deklico, katero „ljubi“, reče drugi. — Jaz se pa oženim vsa-kako brez denarja, odgovori in zatrjuje tretji. Občno zavetje. „To se pravi: Jaz se bom le oženil, kadar nemam nobenega denarja več“, popravi nemški idealist svoje dvoumno gaslo. Zakonaželjne gospice bi bile najraje jednega mimo korakajočih singal-ških slonov naščuvala in zapodile v tega idealista.

* (Nova steklina.) V malej vasi v Turin-giji še neso videli dosedaj nobenih velocipedov. Te dni se je peljal prav ponosno in predvzetno prvi velocipedist po vasi. Mali deček se te nove in čudne prikazni tako prestraši, da ves preplašen k svojej materi pribeži in glasno kriči: Joj mene! mati, mati! brusilec je stekel.“

Pozor „Sokoli“!

Za izlet v Kranj se zbiramo jutri v nedeljo do 3/4 11. ure zjutraj v društveni obleki v Čitalnici, od koder potem točno ob 11. uri skupno odidemo z zastavo na južni kolodvor in slednjič ob 1/2 12. uri z gorenjsko železnico v Kranj. — Čast. gospodje društveniki se prosijo za točnost in mnogo-brojno udeležbo.

Opozorujemo tudi, da bode v nedeljo 7. sep-tembra izlet v Vipavo, o katerem se pa bode natančnejše pozneje naznanilo.

Na zdravje!

Odbor „Sokola“.

Tuji:

dne 29. avgusta.

Evropa: Baluch iz Trsta. — Vaisz iz Budimpešte. — Binder iz Trsta.

Pri Slonu: Nastopil z Dunaja. — Gille iz Trsta. — Zetlberger iz Zagreba. — Frankenberger z Dunaja. — Schauta iz Grada.

Pri Maltai: Moravetz z Dunaja. — Schröckenfuchs, Tavalotta iz Trsta. — Loy, Hauff iz Kočevja. — pl. Hegyi, pl. Höberth iz Hrvatskega.

Pri avstrijskem cesarji: Stahl iz Sevnice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. avg.	7. zjutraj	736.10 mm.	+13.4°C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	733.72 mm.	+20.2°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.97 mm.	+14.0°C	sl. szh.	d. jas.	

Srednja temperatura +15.9°, za 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 30 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	70	kr.
Srebrna renta	81	55	
Zlata renta	104	05	
5% marcna renta	95	85	
Akcije narodne banke	857	—	
Kreditne akcije	297	50	
London	121	50	
Srebro	—	—	
Napol.	—	67	
C. kr. cekini	—	75	
Nemške marke	59	50	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	45	
Ogrska zlata renta 6%	122	15	
„ „ 4%	91	75	
„ „ papirna renta 5%	88	55	
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	105	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	
ozmlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	
Kreditne srečke	100 gld.	178	
Rudolfove srečke	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	
Traunway-društ. velj.	170 gld. a. v.	214	

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
i kas izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 14.051.

Najboljša pitna voda pri
epidemijah.**Razglas.**

Drugo Anton Raab-ovo ustanovo, znašajočo
200 gld. 4 kr. je za 1884. leto podeliti.

Pravico do jedne polovice te ustanove ima
ubožna in poštena udova Ljubljanskega meščana,
pravico do druge polovice pa ubožna, dobro odgo-
jena in že zaročena hči Ljubljanskega meščana po
poroki.

Prošnje za ti dve ustanovi naj se z dokazi
uboštva, dobrega zadržanja in meščanstva uložé
do 20. septembra t. l.
pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 19. dan avgusta 1884.

Župan: Grasselli.

JURJEV KOLEDAR

za leto 1885

bode izdalo

uredništvo „Jurja s pušo“.

Obsegal bode do 200 strani, in sicer: koledar, hu-
moreske z ilustracijami, šaljivo berilo in in-
serate, kateri se bodo računili po nizkeji ceni za
celo ali pol strani. — Izšel bo koledar prve dni de-
cembra t. l. — Cena mu bode 50 kr.

Naročnina naj se pošilja na

uredništvo „Jurja s pušo“.

(518-2)

Zdravstveni klobuki,
priporočeni po
prof. Gust. Jäger-ju,
dobivajo se v
zalogi klobukov
glebališke J. SOKLIČA, glebališke
ulice št. 6.

(526-2)

ARGOSY-jevi

najboljši naramniki (Hosenträger) svetá.

Najboljši naramniki za
hojo, ježo, lov, potova-
nje, telovadbo, vesljanje,
streljanje in sploh pri
vsakem opravilu jednako
pripravni.

Amerikanska
iznajdba.

Dobivajo se pri

Ant. Krisper-ji v Ljubljani.

Rajko

Kol'kor kapljic,
Tol'ko let
Bog Ti daj
Na svet' živet'!

(545)

„Žlahta“ in corpore.

Dijaka

vsprejmeta se na stanovanje in hrano blizu gimnazija pri
obitelji brez otrok. Pri kateri, pové iz prijaznosti upravní-
štvo tega lista. (544-1)

Stanovanje.

(537-3)

Jedna soba s štedilnim ognjiščem, kosom vrta in dr-
varnico se odda v najem od Sv. Mihaela naprej na Tr-
žaškeje mitnici. — Natančneje se izve tam v hiši št. 20.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (301-18)

Marljia trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, v 1. dan septembra.

Parnik „Germania“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Fischer & Comperz, generalna agenta, v Reki.

(48-23)

Dva dijaka

se vsprejmeta v stanovanje in hrano blizu šol, tudi se gleda
na dobro šolsko napredovanje. Kje? pove iz prijaznosti
upravníštvo „Slovenskega Naroda“.

(532-2)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

mareno pivov zabojih po 25 in 50
steklenic

se dobiva iz

(476-8)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

**Specijalno uplivanje
anatherin ustne vode****J. G. Popp-a,**

c. kr. dvornega zdravnika za zobe,

na Dunaji. Stadt, Bognergasse 2,

razložil dr. Julij Jahnel, praktični zdravnik itd. Za-
pisujejo jo na c. k. kliniki na Dunaji. v Parizu,
Bruslju, Amsterdamu, ravna tako tudi prof. dr. Oppol-
zer, rekt. magn. in kr. saksonski dvorni svetnik
dr. Kletziński, dr. Krantz, dr. Heller, dr. Born, dr.
Sonnenschein v Berlinu itd., prof. dr. Hartig, vojv.
domać zdravnik v Braunschweigu, dr. Gross, dr.
Schäffer, dr. Fetter, dr. Mayer, dr. Schüller, ces.
svetnik, topliški zdravnik.

Rabi se za čiščenje zob sploh. V sled svojih
kemičnih lastnostij raztaplja slez mej in na zobeh.
Posebno je priporočati, rabiti jo po obedu, ker
mej zobni ostali deli mesa, ko začne gniti, škodujejo
zobnej snovi in razširjajo zopni duh po ustih.

Celo v onih slučajih, kadar se začne nabirati
vinski kamen, rabi se z uspehom, ker protideluje
utrujenju. Kajti če le majhen del zoba odpade, začne
zob gniti in se pokonča, ter okuži še zdrave zobe.

Da zopet zobem njih lepo naravno barvo, ker
vsak tuj prevleček kemično razkroji in izplakne.

Jako koristna je zato, da se čisti ohranijo
umetni zobje. Ohranjuje jim njih prvotno barvo, njih
lesk, zabranjuje, da se na njih ne nabira vinski ka-
men, ter jih obvaruje vsacega zopernega duha.

Ne tolaži samo bol čim otihi in trohljivih zob,
a zabranjuje, da se ta bolezen dalje ne širi.

Ravno take pomaga anatherin ustna voda proti
gnitju zobnega mesa, ter je gotovo tolažilno sred-
stvo proti bolečinam otihih zob, kakor tudi proti
trganju po zobeh. Anatherin ustna voda hitro in
lahko potolaži bolečine, ne da bi se bilo bati kakih
slabih posledic.

Zlasti neprecenljiva je anatherin ustna voda za
ohranjenje prijetnega duha sopenju ter odstranjuje
smrdljivo dihanje, za kar zadostuje, da se slednji
dan usta izplaknejo s to vodo.

Ne more se dosti priporočati proti gobastemu
zobnemu mesu. Ako se anatherin ustna voda le kake
štiri tedne rabi po predpisu, že zgine bledost bol-
nega zobnega mesa, ter zopet postane rožn. rudeče.

Ravno tako dobro je rabiti anatherin ustno vodo
pri slabo stoječih zobeh, zlu, za katerem pogostem
trpe bramorjevi, in tudi, če začne pri starejših ljudeh
minevati zobno meso.

Zanesljivo sredstvo je anaterin ustna voda pri
krvavečem zobnem mesu. Uzrok temu je slabost
zobnih celic. V tem slučaju je pa treba ostre krta-
čice za zobe, da se zobno meso zdrigne in s tem pre-
budi v njem nova delavnost.

**Velika steklenica po 1 gld. 40 kr., srednja
po 1 gld. in mala po 50 kr.**

Vegetab. zobni prašek stori po kratkej
rabi zobe blesteče, ne da jih pokvari. Cena ška-
tljici 63 kr.

Anatherin-zobna pasta v steklenih skle-
nicah po 1 gld. 2 kr., za čiščenje in ohranjenje zob,
odpravo slabega duha in zobnega kamena.

Pappova aromatična zobna pasta.
Blesteče beli zobje po kratkem uporabljenji. Zobje
(pravi in umetni) se ohranijo in zabrani se zobobolje.
Po 35 kr. jeden kos.

Zobna plomba, praktično in najsigurnejše
sredstvo, s čemer si vsak lahko sam plombira otle
zobe. Cena za zavitek 2 gld. 10 kr.

Pappovo mlo iz zelišč. Že 18 let se rabi
z velikim uspehom zoper hraste, lišaj in pege, za
čiščenje in ohranjenje bele, čiste polti, zoper ujedece,
ogre in kurjo polt. Cena 30 kr.

Pred ponarejatvami se svari,
s katerimi si pomagajo nekateri fabrikantje, da si
osvojevajo tovarniško znamko, ki je mojje jako po-
dobna in izdelujejo blago, ki je po zunanosti mo-
jemu zelo jednako. Pri nakupu vsakega izdelka naj
se natanko pazi na firmo. (215-2)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, G. Pic-
coli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri
trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M.
Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček &
Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Skofjeji Loki:
C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Kr-
škem: F. Bömches, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar;
v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar;
v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Novem mestu: D. Riz-
zoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht,
lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku:
J. Močnik, lekar; v Ormožju: J. Blazek, lekar; v Vi-
pavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

Trgovska akademija v Chrudimu.

Začetkom novega šolskega leta (15. septembra 1884) odpre se v Chrudimu tretji
tečaj trgovske akademije.

Chrudimska trgovska akademija, ustanovljena in vzdrževana po Ghrudimskej mestnej
občini s podporo visokega državnega upraviteljstva in drugih udeležencev, deluje kot višja
komercialna šola na to, da pripravlja učence na podlagi občne znanstvene, moralne ter
strokovne izomike za trgovski stan in sorodna mu stališča. Zavod obstoji iz treh letnih
tečajev ter se uvrščuje zaradi širnega delokroga mej srednje šole. V prvi razred vsprejemajo
se kot redni učenci oni, ki so z dobrim vspehom dovršili IV. razred gimnazija, realke ali
realnega gimnazija, ter so pri vsprejemnem izpitu dokazali svojo zrelost. Izrednim učencem
je na prosto voljo dano, poslušati posamezne predmete.

Šolnina znaša v trgovske akademiji za vsak tečaj 50 gld. na leto.

Oni abiturijenti, ki so pred ustopom v trgovsko akademijo z vspehom prebili IV.
razred kacega gimnazija, realke ali realnega gimnazija, imajo vsled naredbe s 13. junija 1884,
št. 10.476, pravico za ugodnost jednoletnega prostovoljca.

Oglasila vsprejemajo se od 12. do 15. septembra pri vodstvu tega zavoda, katero
je radovoljno pripravljeno takoj odgovoriti na vsa zahtevana vprašanja.

V CHRUDIMU, v 1. dan julija 1884.

Za kuratorij trgovske akademije:**Dr. Machek,** župan.

(443-3)